

Орган парткома, рэктарата, мясцома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

Аўторак

20

снежня
1960 г.

Цана 10 кап.

ВЫШ 50 год назад выдатны рускі авіятар Жукоўскі стварыў першы ў Расіі студэнцкі навуковы гурток. Тут пачыналі сваю работу вядомыя пачынальнікі А. Н. Тупалеў, Б. Н. Юр'ев, А. А. Архангельскі.

Але па-сапраўднаму адкрыліся навуковыя магчымасці для нашай моладзі толькі пасля Кастрычніка.

Студэнцкае навуковае таварыства — гэта арганізацыя, якая аб'ядноўвае ўсіх студэнтаў, жадаючых прымаць удзел у навуковай рабоце, аказвае дапамогу ў арганізацыі навуковых гурткоў, папулярны іх работу, арганізуе навуковыя канферэнцыі, конкурсы, экскурсіі, сустрэчы з вядомымі вучонымі.

Тым годзе ён правёў 8 пасяджэнняў, на якіх было заслухана 12 дакладаў і паведамленняў. Гуртком фізічнай геаграфіі кіраваў загадчык кафедры В. А. Дзяменцьеў. Гурткоўцы правялі 6 пасяджэнняў, на іх абмеркавана 11 дакладаў. Аб напрамку навуковай работы гуртка можна меркаваць па тэматыцы дакладаў: «Гісторыя геаграфічнага факультэта», «Ландшафты Браслаўскага раёна», «Феналагічныя назранні ў ваколіцах горада Мінска». А вось з якімі тэмамі азнаёміліся ўдзельнікі геалагічнага гуртка, якім кіруе прафесар Фурсенка:

ТУТ ШТУРМУЮЦЬ ВЯРШЫНІ НАВУКІ

★
А. ЛУКАШОЎ,
старшыня СНТ
геаграфічнага факультэта.

Мэтай таварыства з'яўляецца расшырэнне навуковай падрыхтоўкі студэнтаў і авалодванне метадамі навуковага даследавання.

Гісторыя студэнцкага навуковага таварыства на геафаку пачалася з арганізацыі двух гурткоў: фізічнай і эканамічнай геаграфіі.

Зімовая экспедыцыя 1958 года на возера Нарач, у склад якой аходзілі фізікагеографы, дала матэрыял і ідэю для стварэння лімпазічнага гуртка, які быў арганізаван у тым жа годзе пад кіраўніцтвам дацэнта О. Ф. Якушка. Гурток адразу ж стаў карыстацца вялікай папулярнасцю. З навукова-даследчым інстытутам рыбнай гаспадаркі былі наладжаны сувязі, удзельнікі праслухалі рад спецыяльных лекцый і прысутнічалі на некалькіх практычных занятках. У 1959—1960 гг. адбылося яшчэ некалькі экспедыцый на азёры Нарачанскай групы. Гурток налічваў 16 членаў. У гэ-

★
«Аб антралагенавых адкладаннях у Беларусі», «Аб походжанні і будове Зямлі згодна сучасных думак», «Колер мінералій», «У геалагічнай карты БССР» і г. д. Акрамя таго, для членаў гуртка дацэнтам Гарэлікам прычытан факультэцкі курс «Карысныя выкапні БССР».

У 1959—1960 вучэбным годзе геалагічны гурток, не маючы свайго уласнага палявога матэрыялу, вымушан быў займацца рэфератывымі дакладамі. Летам 1960 года некалькі членаў гуртка праходзілі практыку ў партыях навукова-даследчага інстытута, якія займаліся будаўніцтвам новых дарог. Гэта практыка была вельмі цікавай і прыдала гуртку некаторы інжынерна-геалагічны ўхіл.

У 1960 годзе пры нядаўна арганізаванай кафедры геалогіі і глебазнаўства стварыўся новы глебазнаўчы гурток (кіраўнік прафесар Мядзведзеў). Ён ужо паспеў прывесці ў гэтым вучэбным годзе пяць пасяджэнняў, у складзе гуртка студэнты IV—V курсаў. У сучасны момант гурток рыхтуецца да экспедыцыі па глебаваму картыраванню, якая будзе праводзіцца летам будучага года.

Якія ж тэмы цікавяць удзельнікаў гуртка эканамічнай геаграфіі? Вось яны: «Сельская гаспадарка Віцебскага раёна», «Мінулае і сучаснае горада Слуцка», «Рачны транспарт Верхне-Дняпроўскага басейна», «Кансервавая прамысловасць БССР». Усё гэта гаворыць аб тым, што кружкоўцы пад кіраўніцтвам загадчыка кафедры Рагозіна вучаюць цікавае пытанне з прыроды роднага краю. Старшы лабарант Клімаў навучае гурткоўцаў майстэрству валодання кінаапаратам.

У пачатку гэтага года на фікультэце было праведзена дзве студэнцкія навуковыя канферэнцыі, прысвечаныя навуковай ра-

боце гурткоў за 1959 год і 90-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Канферэнцыі выклікалі вялікую цікавасць у студэнтаў. А як жа інакш? Бо на іх жа зачытваліся цікавыя ўсіх даклады, на іх прысутнічалі госці з Ленінграда, Кіева, Рыгі, Казані і Адэсы. У сваю чаргу нашы студэнты таксама пабывалі ў Ленінградзе, Кіеве, Вільнюсе, Рызе, Львове.

Усе падзеі з жыцця СНТ рэгулярна асвятляе наша насценная газета «Исследователь». Пры СНТ арганізавана лектарская група, у складзе якой каля 20 чалавек. Члены лектарскай групы рэгулярна выступаюць з дакладамі перад насельніцтвам.

Такім чынам на нашым факультэце працуе даволі моцнае студэнцкае навуковае таварыства, якое налічвае ў сваіх радах больш 80 студэнтаў. Лепшыя работы студэнтаў-гурткоўцаў прадстаўляюцца на гарадскі агляд. У 1959 годзе з сямі пасланных на конкурс работ дзве атрымалі першую прэмію і пяць—другую.

Разам з тым, нельга не спыніцца на радзе недахопаў, якія яшчэ існуюць у нашай рабоце. Недастатковы ахоп навуковых работай, у радзе выпадкаў выкладчыкі не змаглі прывесці студэнтам цягу да навуковай работы. Мала арганізуецца цікавых экспедыцый, недастаткова яшчэ сувязь тэорыі з практыкай, у прыватнасці, з народнай гаспадаркай рэспублікі. Лабараторная база, дзе студэнты змаглі б пад кіраўніцтвам выкладчыкаў праводзіць цікавыя аналізы, таксама застаўляе чакаць многа лепшага. Аднак, нягледзячы на гэтыя недахопы, мы паспяхова разгортваем навукова-даследчую работу на факультэце, павялічваем лік удзельнікаў, лік дакладаў і рэфератаў, паспяхова авалодваючы вяршынямі навукі.

Вялікую дапамогу нашаму СНТ аказвае камсамольская і партыйная арганізацыі факультэта.

Агітатар на новабудуўлі

Як толькі наступае перапынак, і брыгада тынкоўшчыкаў Дзмітрыя Шаўчэнкі пачынае адпачываць, хто-небудзь з муляроў звычайна гаворыць цесляру Дзмітрыю Хілько:

— Ну, Міця, што сёння цікавага ў газетах?

Агітатар Д. Хілько ўжо ведае сваю справу, і без лішніх слоў пачынае гутарку.

— Важныя дакументы падрыхтавалі ў Маскве прадстаўнікі камуністычных і рабочых партый усяго свету—Дэкларацыю і Зварот да усяго прагрэсіўнага чалавечтва. Камуністы 81 краіны звярнуліся да ўсіх сумленных людзей нашай планеты з заклікам узмацніць барацьбу за мір, за суіснаванне дзвюх сістэм, змагацца супраць знішчальнай ядзернай зброі.

Уважліва слухаюць рабочыя свайго агітатара. Пачынаецца ажыўленая размова, калектыўнае абмеркаванне Дэкларацыі і Звароту.

Вось за тое, што Дзмітры Хілько рыхтуе свае змястоўныя і цікавыя гутаркі ў форме простых, шчырых, задушэўных размоў, яго ў калектыве паважаюць усе рабочыя.

Вялікая заслуга Дзмітрыя ў тым, што брыгада, у якой ён працуе, штомесячна выконвае заданні на 125—130 працэнтаў. Масава-растлумачальная работа садейнічае згуртаванню калектыву тынкоўшчыкаў у адзіную дружыню сям'ю.

Добрая працоўная слава ідзе аб членах брыгады: мулярах

Сяргею Слізікім, Віктару Драгуну, Станіславу Голубу, Мікалаю Красоўскім, такелажніцы Нелі Блізнец, Ядзі Каятоўскай, мантажніку Генадзю Пракопчыку, цесляру Тадэушу Бушмаку. Нядаўна мантажнік Міхаіл Навіцкі ізаляцыі на фундамент. Каштоўную задуму М. Навіцкага падтрымаў агітатар. Прапанову мантажніка неўзабаве прынялі і ўкаранілі ў вытворчасць. За вынаходніцтва М. Навіцкі атрымаў грашовую ўзнагароду.

У дні работы ліпеньскага Пленума ЦК КПСС калектыў брыгады ўзяў на сябе сацыялістычнае абавязальства закончыць аддзелачныя работы ў цэнтральным крыле вучэбнага корпуса ўніверсітэта на чатыры месяцы раней тэрміну.

Слова было стрымана. Работы закончаны да першага верасня гэтага года. Вядома, немалая заслуга ў гэтым і агітатараў новабудуўлі, сярод якіх у першую чаргу трэба назваць Дзмітрыя Хілько.

Зараз агітатар Д. Хілько заклікае калектыў брыгады тынкоўшчыкаў на новыя працоўныя подзвігі, з тым, каб сустрэць студэнцкі Пленум ЦК КПСС заканчэннем будаўніцтва галоўнага корпуса ўніверсітэта.

Будаўнікі гавораць: «Студэнты БДУ павінны мець магчымасць у новым годзе пасля кацікул сесіі за вучэбныя сталы ў прасторных, светлых аўдыторных новага Палаца навукі».

В. КАВАЛЬКОЎ

Аднадушна!

Ленпакой інтэрната на вуліцы Свярдлова па-святочнаму ўпрыгожаны. Тут размясціўся выбарчы ўчастак № 26 па выбарах народных суддзяў Кастрычніцкага раёна горада Мінска.

З шасці гадзін раніцы сюды пачалі прыходзіць выбаршчыкі, каб выканаць свой грамадзянскі абавязак—аддаць свае галасы за кандыдатаў усенароднага блока камуністаў і беспартыйных.

Да 12 гадзін дня прагаласавала пераважная большасць выбаршчыкаў.

Як робіцца кіно

Ля ўваходу ва ўніверсітэцкі клуб ажыўлена. Сюды ідуць і ідуць юнакі і дзяўчаты. А калі на сцэне з'явіўся старэйшы беларускі рэжысёр Юрый Віктаравіч Тарыч і кінаартыст Валянцін Вінаградаў, то глядзельная зала была ўжо запоўнена да адказу. Гарачымі апладысмантамі сустрэлі гасцей студэнты.

Юрый Віктаравіч расказаў аб складаным працэсе вытворчасці фільмаў, пазнаёміў прысутных з гісторыяй развіцця кінамастацтва, з дзейнасцю лепшых савецкіх і зарубешных кінематаграфістаў.

Аб сваёй рабоце над галоўнай ролю ў кінафільме «Першы дзень міру» расказаў артыст Валянцін Вінаградаў. Ён па-май-

стэрску прадэкламаваў некалькі вершаў Пушкіна і Ясеніна.

У заключэнне гэтай цёплай сустрэчы быў прадэманстраваны навукова-папулярны фільм аб працэсе вытворчасці кінафільмаў.

В. КАПЦІЛОВІЧ.

...Дырыжор энергічна ўзмахвае рукой. У залу льюцца бадзёрыя, радасныя гукі. Яны клічуць, вядуць за сабой, туды, дзе шчасце, сонца, каханне...

Наш ўніверсітэцкі хор—лепшы самадзейны калектыў сталіцы. Нядаўна ён адзначыў свае 15-годдзе.

НА ЗДЫМКУ: група ўдзельнікаў хору.

Фота В. АНЦЫФЕРАВА.

